

РЕШЕНИЕ

№ 5400

гр. София, 07.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 05.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **7200** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Делото е образувано по жалба на Г. Д. Я. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу решение № РО - 461/25.06.2012г. на Главния директор на Столично управление „Социално осигуряване” (СУ „СО”), с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 94Г-4679-1/30.05.2012г. и потвърдено Разпореждане № 213-00-5171-5/19.04.2012 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, с което е разпоредено г-н Я. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за безработица (ПОБ) за периода 26.06.2011 г. - 03.08.2011г. в размер на 685,72 лв. главница, поради отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 26.06.2011 г.

Жалбоподателят не оспорва фактите, но излага съображения, че разпореденото възстановяване дошло много късно, 1 година след като вече му или дадени парите и че не може да възстанови посочената сума, тъй като тя е в размер на негови две месечни пенсии и би останал без храна и с неплатени сметки. Подчертава, че надвзетата сума не е по негова вина, а вследствие на допуснато от служител недоразумение. Прави и искане да му бъде разсрочено връщането на сумата.

Ответникът – Директорът на СУ „СО” на НОИ, чрез своя процесуален представител – юристконсулт П. моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки. Основният довод е, че изплатените парични обезщетения за безработица се възстановяват от лицата за периода, за който им е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст и жалбоподателят като не го е

сторил е нарушил чл. 54е, ал. 3 от КСО независимо че е получено добросъвестно.

Административен съд София – град, I отделение, 6 – ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По заявление вх. № 213–00–5171–1 от 19.08.2010 г. с Разпореждане № 213–00–5171–1 от 19.08.2010 г. на жалбоподателя е отпуснато обезщетение за безработица (ПОБ), за периода от 04.07.2010 г. до 03.07.2011 г., в размер на 24,49 лева дневно. Предвид обстоятелството, че Я. има право на обезщетение за оставане без работа по реда на чл. 222, ал. 1 от КТ с Разпореждане № 213–00–5171–2 от 19.08.2010 г. изплащането на паричното обезщетение е спряно, считано от 04.07.2010г. С разпореждане № 213–00–5171–3 от 19.08.2010г. на жалбоподателя изплащането на паричното обезщетение за безработица е възобновено за периода 04.08.2010 г. – 03.08.2011 г., в размер на 24,49 лева дневно.

Впоследствие, при извършена проверка от административния орган на контролни списъци на лица с отпуснато парично обезщетение за безработица, установяват, че на жалбоподателя е отпусната и лична пенсия за осигурителен стаж и възраст (ПОСВ). В тази връзка, в отговор на писмо № 66-66-74 от 09.04.2012 г. на Директора на Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ от Дирекция „Пенсии“ е предоставено Разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2011 г., с което на Г. Я. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 26.06.2011 г. по заявление, подадено от лицето на 21.09.2011 г.

С Разпореждане № 213–00–5171–4 от 19.04.2012 г., на основание чл. 54е, ал. 4, във вр. с чл. 54е, ал. 3 от КСО е прекратено изплащането на парично обезщетение за безработица, считано от 26.06.2011 г. – датата на отпускане на пенсията за осигурителен стаж и възраст.

Ответникът се позовава на направена справка за изплатени обезщетения за безработица Г. Я. е получил парично обезщетение за безработица в пълен размер от отпуснатото ПОБ. Тъй като този факт не се оспорва от жалбоподателя, а напротив същият заявява в жалбата си, обсъждайки разпореденото възстановяване сумата от 685, 72 лв. "получих сумата закуп със забавяне от няколко месеца", съдът приема за безспорно по делото, че жалбоподателят е получил ПОБ за периода 26.06.2011 г.- 03.08.2011г. в размер на 685, 72 лв.

С Разпореждане № 213–00–5171–5 от 19.04.2012г. е разпоредено възстановяването на добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 26.06.2011г. до 03.08.2011г. в размер на 685,72 лв. главница. Срещу това разпореждане е подадена жалба с вх. № 94Г – 4679-1 от 30.05.2012 г., която с обжалваното решение № РО - 461/25.06.2012г. е отхвърлена като неоснователна и е потвърдено Разпореждане № 213–00–5171–5 от 19.04.2012 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО. Основният аргумент в решението за потвърждаване на разпореждането за прекратяване на парично обезщетение за безработица и за възстановяване на добросъвестно получените парични обезщетения за парично обезщетение за безработица е, че в конкретния случай за периода 26.06.2011г.-03.08.2011г. на Я. е отпусната ПОСВ и за същия период е получавал и ПОВ, което е недопустимо. Изплатеното ПОБ подлежи на възстановяване съгласно чл.54 е, ал.3 от КСО, независимо, че е получено добросъвестно както е в случая. Посочените от жалбоподателя обстоятелства, че няма вина и финансови възможности за възстановяване на сумата според ответника в решението му са неотнорми за

отмяната на атакуваното разпореждане.

При така установените факти, Административен съд София – град, I отделение, 6 - ти състав, обоснова следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, посочен в чл. 117, ал. 1 от КСО, като същото се отнася и за издаденото разпореждане, видно от представената Заповед № 97 от 04.02.2011 г.

Съдът не констатира съществено нарушение на процесуалните норми в процедурата по издаването както на самото разпореждане, така и на решението на ответника при административното обжалване, а от формална страна актовете на органите на НОИ съдържат изискуемите, съгласно чл. 59 от АПК реквизити, мотивирани са с фактически и правни основания за издаването им. Възражението за късно разпореждане възстановяването на сумите е неоснователно във връзка със законосъобразността му, тъй като не е нарушен съществен срок (в рамките и на давностния срок по чл.115 от КСО е) във връзка с установяването на неоснователно получени суми съгласно чл.114 от КСО във връзка с чл.54 е от същия кодекс.

В настоящото съдебно производство не се спори относно факта и периода, през който е получавано обезщетение за безработица от Г. Я., също и неговият размер, както и факта и периода, за който е отпусната пенсията.

Съгласно чл. 54д от КСО (в редакцията към 01.01.2011 г.) изплащането на парично обезщетение за безработица се прекратява при отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст. В ал. 3 на тази разпоредба изрично е посочено, че лицето е длъжно да декларира пред съответното териториално поделение на НОИ за настъпването на обстоятелствата по ал. 1 т. 1, 2 и 3 в срок до 7 дни. В случая пенсията е отпусната и за минал заявлението за отпускането ѝ период и поради това при получаване на обезщетението лицето е било добросъвестно - пенсията не му е била отпусната, когато е получавал ПОБ. Обаче независимо, че се касе за добросъвестно получени суми, те подлежат на възстановяване на основанието и по реда, предвидени в КСО. Ето защо поведението било на жалбоподателя, било на длъжностно лице при изплащане на обезщетението/отпускане на пенсията, е без значение за възникване на задължението за възстановяване, при наличие едновременно на ПОБ и ПОСВ за даден период - първото подлежи на връщане. Това е така съгласно посочената като правно основание на разпореждането за възстановяване разпоредба на чл. 54е, ал. 3 от КСО (редакцията в сила от 01.01.2011г.) - изплатените парични обезщетения за безработица се възстановяват от за периода, за който има отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст. Редът за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за безработица е описан в чл. 54 е, ал.4 от КСО - за възстановяване на сумите длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, издава разпореждане, което подлежи на принудително изпълнение по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Съгласно описаната фактическа обстановка по делото се установява, че са налице условията по чл. 54 е, ал. 3 от КСО и изпълнена процедурата по ал. 4 на същата разпоредба за възстановяване на добросъвестно парично обезщетение за безработица, тъй като за периода 26.06.2011г.-03.08.2011г. е налице едновременно изплащане на

ПОБ и отпусната ПОСВ на жалбоподателя. При това положение, съгласно посочената нормативна уредба жалбоподателят дължи възстановяване на доброволно полученото парично обезщетение за безработица, за периода, за който има отпусната и пенсия, така както е приел и ответникът и неговите органи по осигуряване на безработицата. Обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни като съответни на материалния закон и оспорването им с жалбата, понеже е неоснователно, следва да се отхвърли.

Съдът констатира, че в жалбата и в изявление по същество в съдебното заседание по делото, освен искане за отмяна на разпореждането за възстановяване, се съдържа и искане за разсрочване на сумата, определена за възстановяване, поради невъзможност за изплащане на същата в цялостен размер. С оглед предмета на искането в тази част, съдът счита, че му е неподведомствено, доколкото не е разгледано от компетентния административен орган по реда на чл. 116 от КСО. Предвид това съдът намира, че жалбата в тази ѝ част следва да бъде изпратена на компетентния административен орган съгласно чл.116, ал.7, т.1 от КСО – на директора на Столично управление „Социално осигуряване” на НОИ.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК във връзка с чл.118, ал.3 от КСО и чл. 130, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 116 КСО, Административен съд София град, I отделение, 6–ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването с жалбата на Г. Д. Я. срещу решение № РО - 461/25.06.2012г. на Главния директор на Столично управление „Социално осигуряване” на НОИ и потвърденото с него разпореждане № 213-00-5171-5/19.04.2012г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО при Столично управление „Социално осигуряване” на НОИ.

ИЗПРАЩА по подведомственост на директора на Столично управление „Социално осигуряване” на НОИ жалбата на Г. Д. Я. вх.№ АССГ 18225/30.07.2012г. в частта ѝ на искане за разсрочване на задължението поразпореждане № 213-00-5171-5/19.04.2012г. за произнасяне по реда на чл.116 от КСО и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

Решението в частта на произнасяне по жалбата срещу решение № РО-451/25.06.2012г. на главния директор на Столично управление “Социално осигуряване” при НОИ може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в четиринадесетдневен срок от съобщаването му, а в частта му с характер на определение за изпращане по подведомственост на искането за разсрочване може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщаването му .

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)